

Jaki koniec spotka szatana?

W ostatniej lekcji studiowaliśmy, jak szatan zwiódł Ewę. Przy tym namalował jej fałszywy, brzydki obraz Boga. Przedstawił Go jako niegodnego zaufania i egoistycznego, jako kogoś, kto nie chce, aby jego stworzenia w pełni się rozwinęły. Szatan obiecał ludziom to, co sam chciał otrzymać, ale nie mógł – mianowicie, że będą jak Bóg. Ten sam obraz widzimy w Księdze Hioba. Tam szatan pojawił się w niebie i oskarżył Boga. Twierdził, że Hiob służył Bogu tylko dlatego, że Ten obsypał go błogosławieństwami, a nie z bezinteresownej miłości. Bóg pozwolił szatanowi spowodować cierpienie w życiu Hioba, aby stało się jasne, że jego oskarżenia są fałszywe. Dokładnie te same oskarżenia wygłosił w niebie, i to w tak subtelny sposób, że wielu aniołów w nie uwierzyło.

List do Filipian 2,6-11

Porównaj drogę, którą obrał Jezus, ze ścieżką, którą szedł szatan. Jakie dostrzegasz różnice?

Jezus stał się człowiekiem i pokazał ludziom, jaki naprawdę jest Bóg. Powiedział: „Kto mnie widział, widział Ojca” (Ewangelia Jana 14,9). Podczas gdy szatan chciał uwielbić siebie („wstąpię na niebiosy”, „swój tron wyniosę”, „zasiądę”, „zrównam się”) i został wyrzucony, Jezus, chociaż był równy Bogu, uniżył samego siebie i stał się podobny ludziom. Umarł na krzyżu, a następnie został wywyższony przez Boga. W ten sposób cały wszechświat zrozumiał, do czego prowadzi grzech.

W końcu wszyscy uznają sprawiedliwość Boga. Tak więc szatan został pokonany na krzyżu (por. Ewangelia Jana 12,31-33; 16,11). Diabeł nadal sprawuje władzę na tej ziemi, ale jest pokonanym wrogiem. Jeśli trzymamy się Jezusa, to nie musimy bać się szatana.

Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki temu studium biblijnemu? Jakie decyzje pragniesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

Pochodzenie zła

Dlaczego istnieje zło, skoro Bóg jest dobry?

Kroki z Jezusem #6

Wiele osób zastanawia się nad tym, skąd się wzięło zło na tym świecie i dlaczego Bóg na to pozwolił. Faktycznie, cierpienie na tym świecie jest niewiarygodnie wielkie. W większości przypadków to ludzie są sprawcami tego cierpienia. Pozostaje jednak pytanie, dlaczego istoty ludzkie są zdolne do popełniania tak wielkiego zła. Biblia ma tu coś do powiedzenia. Nie odpowiada na każde pytanie w tym temacie, ale pozwala nam zrozumieć wystarczająco dużo w kwestii pochodzenia zła, abyśmy mogli w pełni zaufać Bogu.

Ewangelia Mateusza 13,24-30

W przypowieści o pszenicy i kąkolu Jezus wyjaśnia, skąd się wzięło zło. Wyjaśnia, że trwa walka między dobrem a złem. Do czego Jezus porównuje królestwo Boże?

Kto jest odpowiedzialny za pojawienie się kąkolu?

Dlaczego rolnik nie pozwolił wyrwać kąkolu do razu?

Co się w końcu stanie z pszenicą i kąkolem?

Ewangelia Mateusza 13,36-43

W jaki sposób Jezus wyjaśnia tę przypowieść?

Czytamy tutaj o wielkim boju między Chrystusem a szatanem. Gdzie i kiedy rozpoczął się ten bój?

Księga Apokalipsy 12,7-9

Gdzie rozpoczęła się ta walka?

Ta walka rozpoczęła się w niebie. Dopiero później szatan został zrzucony na ziemię, gdzie zwiódł Adama i Ewę.

Kto tu walczy z kim?

Imię Michał oznacza „Któż jest jak Bóg?”. To może być tylko Chrystus. Potwierdza to fragment z Księgi Daniela 12,1. Michał jest więc imieniem Jezusa przed jego wcieleniem. Smok jest symbolem szatana. Tutaj dowiadujemy się również, kim jest wąż, o którym czytaliśmy już w trzecim rozdziale Księgi Rodzaju.

Co się stało z diabłem i jego aniołami?

Zasięg tego boju ukazany jest w wersetach 3. i 4., które opisują to samo zdarzenie innymi słowami. Smok zmiotł trzecią część gwiazd na ziemię. Gwiazdy w Biblii symbolizują aniołów. Diabeł zwiódł zatem trzecią część aniołów.

Księga Izajasza 14,12-14

Ten fragment mówi o królu Babilonu. Babilon w Biblii reprezentuje bunt przeciwko Bogu. Babilon starotestamentowy jest typem (obrazem) ostatecznego buntu przeciwko Bogu (por. Apokalipsa Jana 14,8; 18,1-19). Ostatecznie przywódcą tego buntu jest szatan. Dlatego też król Babilonu jest tu opisany jako typ szatana. Kiedy czyta się ten fragment, staje się jasne, że niektóre rzeczy nie mogą odnosić się do człowieka, lecz opisują właśnie Lucyfera. Takie typologie są często używane w Biblii (np. Mojżesz, Jozue i Dawid są typami Jezusa Chrystusa).

Co się stało w tym fragmencie z gwiazdą jasną, synem jutrzeńki?

W Biblii tacińskiej, Wulgacie, w tym miejscu użyte jest słowo „Lucyfer”, które oznacza „nosiiciel światła”.

Jak jest tu opisany Lucyfer? Co chciał osiągnąć?

Lucyfer chciał być jak Bóg, ale nie chciał być tak miłosierny, dobry i sprawiedliwy jak On. Chciał mieć taką władzę jak Bóg. Chciał, by oddawano mu cześć, która należy się tylko Bogu (por. Ewangelia Mateusza 4,8-10).

Księga Ezechiela 28,11-19

Tutaj też mamy do czynienia z typologią. W tym fragmencie król Tyru, wróg Izraela, jest przedstawiony jako typ szatana. Również tu widzimy jasno, że wiele rzeczy nie może się odnosić do człowieka, lecz opisuje szatana.

W jaki sposób Lucyfer jest tu opisany?

Jaką pozycję miał Lucyfer przed upadkiem?

Tutaj Lucyfer jest opisany jako cherub okrywający (zob. BG). Jak zrozumieć to określenie? W miejscu najświętszym świątyni stała Skrzynia Przymierza, w której były dwie tablice z przykazaniami. Na skrzyni było złote wieko (zwane ubłagalnią) z dwoma wyrzeźbionymi aniołami, którzy osłaniali je swoimi skrzydłami. Tych dwóch aniołów nazywano cherubinami (Księga Wyjścia 25,10-22). Skrzynia Przymierza jest symbolem tronu Bożego. Skoro Lucyfer jest tu określony jako cherub okrywający, oznacza to, że był on jednym z dwóch najwyższych rangą aniołów, którzy stali przy Bożym tronie.

Jaki był Lucyfer, kiedy Bóg go stworzył?

Bóg nie stworzył diabła, lecz doskonałego anioła, który poprzez swój bunt zdecydował stać się diabłem.

W jaki sposób Bóg opisuje to, co stało się w sercu Lucyfera?

Niektórzy zastanawiają się, dlaczego Bóg nie stworzył Lucyfera w taki sposób, aby nie mógł się zbuntować. Bóg kocha swoje stworzenia i pragnie, aby one odwzajemniały tę miłość. Jednak miłości nie można wymusić, ona musi być darowana dobrowolnie.